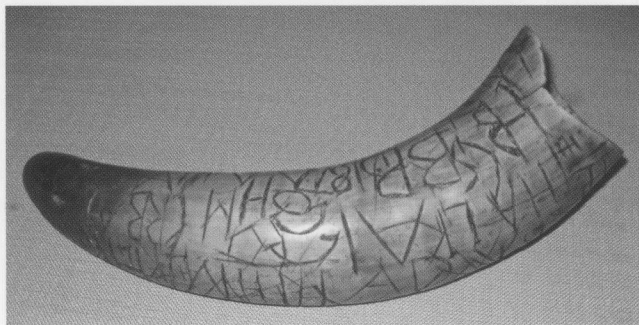

werd op de Vriezer markt gekocht en er werd een borrel gedronken op de goede afloop. Met de beerhouderij ging dat op dezelfde manier. Ook werden er in Anloo bijenkorven verhuurd. Een heel bijzondere inkomstenbron was die van de verhuur van doodslakens voor gestorvenen voor een bedrag drie gulden. Volgens Jan Mulder was het in die tijd zo dat de Boermarke de jacht per dag verhuurde. Wilde een jager op jacht, dan betaalde hij voor die dag 50 cent. De verhuur van de jacht bestaat nog steeds en is voor vele Boermarken in Drenthe een heel belangrijke inkomstenbron.

Met al die inkomsten kon de Boermarke goede dingen doen voor het dorp en de gemeenschap. Er werd turf gegeven aan de scholen, zodat de kinderen er warmpjes bijzaten in de winter. Er werden lindebomen geplant ten behoeve van de bijenteelt. In 1937 werden er

De drinkwaterput in Anloo

door de Boermarke twee woningen gebouwd voor grote gezinnen. Ook werden bomen en struiken geplant om te gebruiken als verlichtingspalen en boeren-geriefhout.

Later werden door de Boermarke bijdragen geleverd voor onder andere EHBO-cursussen, gebruik van een defibrillator, harddraverijen en het paasvuur. De bijdragen voor sociaal-culturele doelen bestaan nog steeds. Zo heeft burgemeester Eric van Oosterhout in 2013 de eerste drinkwaterput op één van de vijf brinken van de Boermarke in Anloo geopend. De put is open voor toeristen van 1 juli tot 1 november. Een 'watervoogd' houdt toezicht.

In het gesprek met Jan komt de vraag aan de orde of er nog een boerhoorn is in Anloo. Helaas is die verdwenen. Die boerhoorn had een belangrijke functie bij bijzondere gebeurtenissen. Telefoon of mobieltjes waren er in het verleden nog niet en zodoende werd de boerhoorn gebruikt om in korte tijd een grote groep mensen te mobiliseren.

Daarnaast werd ook de kerkklok voor dit doel gebruikt. De schoolmeester had een sleutel van de kerk en hij mocht om 12 uur met de kerkklok kleppen. Eens werd er op 1 april de klok geluid op een ongewoon tijdstip. Alle boeren kwamen naar de kerk gesneld in de veronderstelling dat er iets bijzonders was gebeurd. Nee dus: 1 april. Of er scheldwoorden zijn gevallen, weet Jan Mulder niet meer. Het was eveneens gebruikelijk dat de koster de klok luidde met Oud en Nieuw. Een jaar kwam er geen

geluid uit de klok. Wat bleek: kwajongens hadden de klepel in jute gewikkeld.

Jan Mulder, Boermarke volmacht in hart en nieren, is vanwege zijn inzet voor de gemeenschap een man met aanzien en wordt gewaardeerd door velen. Na 25 jaar inzet voor de Etstoel in Anloo is aan Jan en echtgenote Vroukje een schilderij aangeboden.